

Sygn. akt II KK 134/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Zabłocki (przewodniczący)

SSN Piotr Hofmański (sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

Protokolant Anna Janczak

w sprawie **A. K.**

skazanego z art. 124 § 1 kw

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

bez udziału stron w dniu 14 czerwca 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w W. z dnia 10 sierpnia 2012 r.,

sygn.[...], w części dotyczącej orzeczenia o karze

**uchyla wyrok w zaskarżonej części i w tym zakresie
przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu
w W. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego z dnia 10 stycznia 2013 r., A. K. uznano winnym czynu z art. 124 § 1 k.w. i za to wymierzono mu karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej

pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Wobec niezaskarżenia wyrok uprawomocnił się w dniu 28 sierpnia 2012 r.

Wyrok ten został zaskarżony kasacją przez Prokuratora Generalnego, który zarzucił rażące naruszenie prawa materialnego, a to art. 20 § 1 k.w., polegające na wymierzeniu skazanemu kary 4 miesięcy ograniczenia wolności, podczas gdy w myśl tego przepisu kara ograniczenia wolności trwa 1 miesiąc. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja skonstruowana została wadliwie, albowiem zadeklarowany w niej zakres zaskarżenia nie jest relewantny w odniesieniu do treści podniesionego w niej zarzutu. O ile bowiem Prokurator Generalny zadeklarował zaskarżenie wyroku Sądu Rejonowego „w całości”, to jednak podniósł zarzut odnoszący się wyłącznie do rozstrzygnięcia w przedmiocie wymierzonej obwinionemu kary ograniczenia wolności. Sąd Najwyższy uznał w tej sytuacji, mając na względzie także treść uzasadnienia kasacji, iż intencją skarżącego było jedynie zakwestionowanie zawartego w wyroku rozstrzygnięcia o karze.

Tak dekodując zakres zaskarżenia wyroku Sądu Rejonowego w W., Sąd Najwyższy uznał ją za zasadną w całości w stopniu oczywistym i w związku z tym podlegającą uwzględnieniu w trybie określonym w art. 535 § 5 k.p.k.

W istocie, zaskarżonym wyrokiem nakazowym orzeczono karę ograniczenia wolności w wymiarze 4 miesięcy. Tymczasem przepis art. 20 § 1 k.w. nie pozostawia wątpliwości, że karę ograniczenia wolności za wykroczenie można wymierzyć wyłącznie na okres 1 miesiąca. Uchybienie to z pewnością ma charakter rażący i bezpośrednio przekłada się na wadliwość zaskarżonego rozstrzygnięcia. W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy uznał za zasadne uchylenie zaskarżonego wyroku nakazowego w zaskarżonej części i w tym zakresie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Ponownie orzekając karę wobec A. K., prawomocnie uznanego winnym popełnienia wykroczenia wyrokiem nakazowym z dnia 10 sierpnia 2012 r., Sąd Rejonowy w W. wymierzy mu stosowną karę, mając na uwadze ustawowe ramy określone w art. 20 § 1 k.w. oraz w art. 24 § 1 k.w., pamiętając jednocześnie, że

wyrok z dnia 10 sierpnia 2012 r. zaskarżony został kasacją na korzyść ukaranego A. K. Sąd Najwyższy nie dostrzega przeszkód stojących na przeszkodzie ponownemu rozpoznaniu sprawy w postępowaniu nakazowym.